

6

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*Stalo se v oněch dnech, že vyšlo nařízení od císaře Augusta,
aby byl po celém světě proveden soupis lidu ...*

Lk 2,1

Úvodní slovo

Tak máme před sebou zase jedno sčítání. V dějinách spásy má tento jev zcela zvláštní a bohatou historii: král David chce sečíst své bojovníky, čímž zhřeší před Hospodinem, neboť jeho vlastní moc je mu víc než důvěra v Boží ochranu. Císař Augustus vyhlásí sčítání v celé říši, a tím se stane nevědomky už navždycky součástí Božího plánu spásy. Jeho čin bude připomínán v souvislosti s Ježíšovým narozením v Betlémě až do konce světa.

Jaký význam bude mít nadcházející sčítání pro nás?

Asi sotva tak zásadní, jako u výše uvedených příkladů. Jistě nezhřešíme ani neovlivníme výrazně běh událostí tohoto světa.

Ale třeba budeme mít příležitost uvědomit si svou vlastní totožnost a zodpovědnost. Zatím častěji pozorujeme, jak se lidé k čemukoliv hlásí nejvíce tenkrát, když se něco nabízí, méně už, když se něco žádá.

Možná nám tedy jednoduchá otázka po naší náboženské identitě prozradí leccos o nás samotných. A to přesto, že tímto vyznáním víry – ve srovnání s jinými dějinnými obdobími – zase tolik neriskujeme.

Váš otec Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• **Příprava na 1. sv. přijímání bude zahájena** v naší farnosti **setkáním rodičů** přihlášených dětí na faře (Lidická 6) ve středu 7. března 2001 v 18.30 hodin.

Do té doby je možno děti přihlašovat na faře či v sakristii. Katecheze dětí budou probíhat vždy ve středu v 16.15 na faře. Jako každým rokem, i letos platí:

- k přípravě budou přijaty děti z naší farnosti (z jiné farnosti jen z vážných důvodů a se souhlasem vlastního duchovního správce)
- dítě musí mít za sebou minimálně celý jeden rok vyučování náboženství či tomu odpovídající vědomosti a praxi víry (účast na bohoslužbách atd.)
- k přípravě je nutno, aby děti byly schopny samostatně číst a psát (pro žáka 1. třídy je příprava příliš náročná)

Ostatní dotazy budou zodpovězeny na setkání rodičů.

• Na sobotu 10. března 2001 připadá **slavnost Výročí posvěcení našeho chrámu**. Za náš kostel poděkujeme zejména při večerní mši svaté v 17.30 hodin.

Rozhovor

s jáhnem Ivanem Synkem

Asi před šesti lety byl podobný rozhovor v našem časopise již uveřejněn. Od té doby se naše farnost však natolik rozrostla, že mnozí známe pana Synka, jednoho z našich jáhnů, jen od oltáře. Tak tedy znovu několik otázek.

Odkud pocházíte?

Z Českomoravské vysočiny, řečeno slovy rodáka a básníka Františka Halase: „Z kraje, kde Vysočina teprve nabírá dech.“ Konkrétně z Olešnice na Moravě, obce, která v roce 1999 byla povýšena na město.

Můžete nám říci něco o Vaší rodině?

Dnes už mnoholetý, ženatý syn, dvě vdané dcery, šest vnoučat, má svůj počátek v pohnutém osmašedesátém roce, kdy jsme si v říjnu se ženou udělili svátost manželství. Svobodná je už jen nejmladší dcera, která dosud neopustila rodné hnízdo. Samota nás ale netíží, protože co chvíli k nám někdo z potomků zavítá.

Kromě toho, pokud nám to okolnosti dovolí, jezdíme se nadýchat čerstvého vzduchu do výše zmíněné Olešnice, kde máme domek po rodičích, který v současné době obývají zeť Pepa a dcera Markéta s našimi dvěma vnoučaty.

Kdy a jak jste se rozhodl pro duchovní službu?

Pomoc při rekonstrukci fary v Modřicích na počátku 70. let dala podnět a později přerostla v hluboké a upřímné přátelství s tamějším duchovním správcem farnosti P. Karlem. Byl mi víc než kamarádem. Je to opravdový přítel, kterého si velice vážím. To on mě přivedl na myšlenku nabídnout sám sebe do služby církvi, a to v situaci, kdy veškeré aktivity v církevní oblasti byly potlačované. A tak po čase rozlišování a modlitby se svojí ženou padlo konečné rozhodnutí: studium a poté ke své úloze manžela a otce rodiny přijmout ještě službu duchovní.

Kdy jste byl vysvěcen?

Na to se nedá zapomenout. Psalo se datum 9. října L. P. 1976. Sobota, jeden z těch nádherných podzimních dnů, čistá modrá obloha a zase uprostřed Vysočiny – to pro utajení před světem. Světitelem byl otec biskup Jindřich P.

Až po 18 letech na můj svátek 25. 6. mi udělil otec biskup Vojtěch jáhenské svěcení „sub condicione“.

V čem spočívá Vaše jáhenská služba?

Obecně je to úsilí o svatost života, protože skrze svatost svěcení jsem se stal rozdělovatelem tajemných božích darů určených ke službě božimu lidu (viz can 276). Praxe je pak z části odvislá od pověření mého faráře a z části pak od pověření, které dostávám od mého odpovědného v komunitě Emmanuel.

Jako nejznámější služby mohu uvést: bohoslužba slova (převážně na Bigy), udělování svátosti křtu, pohřbívání, návštěvy nemocných s rozdáváním svatého přijímání.

Jaké jsou Vaše další aktivity pro farnost?

Jak už jsem naznačil, jsem se svou ženou už 10 let členem společenství Emmanuel. Nynější otec biskup Vojtěch Cikrle vymezil působnost tohoto společenství ve farnosti sv. Tomáše, což výborně doladuje i moji jáhenskou službu. Naši odpovědní nám, t. j. mé ženě a mně, svěřili vyučování postulantů a službu manželům v sekci „Láska a pravda“. Řečeno úplně obecně, je to služba, při které o víkendech pomáháme manželským párům znovuobjevit milosti svátosti manželství.

Již jsme měli to potěšení sloužit manželům ve Šlapanicích, v Újezdu u Brna, Hodoníně, Slavkově, Olešnici, Opavě . . . , ale tam, kam nás srdce nejvíce táhne, tzn. u sv. Tomáše, o naši službu zatím manželé zájem ve větší míře neprojevali.

Srdečně zdravím všechny

Váš jáhen Ivan Synek

Děkujeme mnohokrát za pozdravení, všechny Vaše modlitby a služby i za tento rozhovor.

Redakce

Statistické údaje

o farnosti za rok 2000

△ Křty	
do 1 roku	61
1 – 7 let	4
8 – 14 let	1
15 – 25 let	3
celkem	69
<i>v minulém roce</i>	74
△ 1. sv. přijímání	
letos	21
<i>v minulém roce</i>	17
△ Břmování	
letos	3
<i>v minulém roce</i>	24
△ Sňatky	
oba katolíci	19
různých vyznání	1
kat. s nepokřtěným	11
celkem	31
<i>v minulém roce</i>	39
△ Pohřby	
celkem	113
z toho kremací	95
<i>v minulém roce</i>	104

Přehled hospodaření

farnosti v roce 2000

PŘÍJMY (v Kč)	
sbírky	990.567,00
dary fyzických osob	95.796,10
dary právnických osob	12.000,00
úrok z vkladů	1.323,20
příspěvek od diecéze	400,00
ostatní příjmy	62.853,00
zůstatek z loňského roku	153.074,87
celkem	1.316.014,17

VÝDAJE (v Kč)	
mzdy	45.820,00
daň z příjmů zaměstnanců	7.980,00
soc. a nem. pojištění	21.660,00
bohoslužebné potřeby	55.022,50
režijní výdaje	177.368,80
opravy památek	18.828,00
opravy ostatní	39.883,10
odeslané sbírky a příspěvky ..	423.966,00
dary a charitativní výdaje	19.000,00
ostatní výdaje	430.357,00
celkem	1.241.336,30
Zůstatek k 31.12.2000	74.677,87

Slovo nejen nemocným

Někteří lidé mají takové povahové vlastnosti, že je velmi obtížné s nimi žít v denním styku. I oni sami někdy těmito vlastnostmi trpí. Mezi takové povahové vlastnosti patří třeba způsob jednání, kdy se člověk rozčílí, křičí a podrážděně reaguje, i když k tomu ve skutečnosti nemá důvod. Jiný člověk je naopak tak přecitlivělý, že každou všeobecnou poznámku, která se ho vůbec netýká, vztahuje na sebe. Jsou lidé, kteří velmi těžce nesou, když jsou upozorněni na chybu, které se dopustili, a proto vidí v každé poznámce útok na svoji osobnost. Reagují často tak, že se uzavrou do sebe, přestanou komunikovat s druhými. Vůbec si neuvědomují, že je to projev nezvládnuté pýchy.

Být denně ve styku s takto postiženými lidmi je obtížné, a to jak pro ně samé, tak i pro ostatní lidi. Lidé s takovými anebo podobnými vlastnostmi narušují vztahy a přinášejí do společnosti napětí. Nikdo nemůže za svoji povahu, ale každý člověk je schopen správně se poznat, bojovat proti negativním vlastnostem a přemáhat je. Obtíže společného života narůstají ve chvíli, kdy takto postižený člověk onemocní, protože v té chvíli je ještě citlivější a popudlivější.

V každé situaci, i tehdy, kdy jsme ovlivněni svojí povahou, která má hodně nedostatků, se můžeme spoléhat na Boží pomoc a mít jistotu, že když se budeme

snažit, dá nám Bůh dost sil a schopností, abychom byli schopni svoje negativní vlastnosti přemáhat, uměli se s nimi vyrovnat a žít tak, aby naše existence neovlivňovala negativně lidi kolem nás. Známe slova apoštola Pavla z listu do Korintu, kde mluví o závodnících, kteří se skutečně namáhají, aby dosáhli uznání od lidí, kteří ocení jejich výkony. Víme, že i sami závodníci vědí, že jejich výkony budou brzo zapomenuty a překonány, protože se vyskytnou noví závodníci, kteří budou mít lepší styl a fyzické vlastnosti, takže zlepší to, co dřív bylo pokládáno za vrcholný výkon. To jim však nevadí a stále se snaží svoje výkony zlepšovat, i když to vyžaduje velké úsilí a odříkání. Tito lidé usilují o hodnoty, na které lidé brzy zapomenou, ale každý kdo chce zlepšit svoji povahu a svůj vztah k Bohu a k lidem, a tím se k Bohu co nejvíc přiblížit, usiluje o hodnoty trvalé, které se nikdy neztratí, které Bůh ocení, i když je neocení lidé, protože jen Bůh zná každou snahu člověka. Je ochoten nám pomáhat, aby naše úsilí mělo hodnotu v jeho očích. My nesmíme umdlévat ve svém úsilí a spoléhat jen na Boží pomoc, ale musíme udělat všechno, co udělat můžeme co nejdokonaleji, protože se tak připravujeme na věčný život.

Nás nesmí deprimovat ani jednotlivé prohrané zkoušky, protože záleží hlavně na konečném vítězství. K jeho dosažení nám Bůh dává všechno potřebné. Záleží tedy jen na nás, jak všeho využijeme.

O. Josef Šik

Z farní charity

Rok 2001

Mezinárodní rok dobrovolníků

OSN vyhlásila rok 2001 Mezinárodním rokem dobrovolníků. Při promluvě před modlitbou Anděl Páně 7. ledna 2001 se Svatý otec obrátil ke shromážděným věřícím mj. těmito slovy:

„Chci mezi vámi pozdravit a povzbudit všechny dobrovolníky světa, kteří část svého času nezištně nabízejí prostřednictvím mnohostranných forem bratrské solidarity pro všestranný rozvoj a výchovu člověka. Všechny formy hnutí dobrovolníků jsou především otázkou srdce. Přenesení postoje dobrovolníka do každodenního života vám umožní, abyste v každém člověku, k němuž se přiblížíte, viděli bratra, kterého je třeba milovat a sloužit mu. Tento postoj vás bude podněcovat, abyste se v novém tisíciletí stávali budovateli lásky a vaše srdce se uměla otevřít potřebám bratří a uznávat v nich svrchovanou

lidskou důstojnost zrcadlící velikost samotného Boha, k jehož obrazu byla každá lidská bytost stvořena.“

Proč právě první rok nového tisíciletí byl nazván rokem dobrovolníků? Svět v tomto období nebude asi pouze světem informačních dálnic internetu, ale bude pro něj stále podstatnější rozvoj služeb a pomáhajících profesí. Charita a vlastně všechny neziskové organizace jako občanská sdružení, obecně prospěšné společnosti, nadace aj. pomáhají v posledních letech dohnat, co naše země zameškala za více než půlstoletí. Dobrovolná práce v sociální, zdravotní a dalších oblastech patří k základním hybným principům rozvoje občanské společnosti. Po jedenácti letech od „sametové revoluce“ se u nás stále nepodařilo obnovit dobrovolnické aktivity v takové míře, v jaké existovaly např. za První republiky. Aby bylo možno oživit dobrovolnictví, je třeba pro ně vytvořit v Charitě zázemí. Jednou z forem řešení jsou dobrovolnická centra. Vznikají především v západoevropských zemích a jejich účelem je koordinace dobrovolných aktivit. Případný zájemce o dobrovolnou práci získá na tomto místě všechny potřebné informace o oblasti, která ho zajímá a kde by chtěl pomáhat. Odnáší si z centra sadu rad a informací, na co vše se musí připravit, aby se mohl stát dobrovolníkem.

Na území jižní Moravy zatím nepracuje žádné dobrovolnické centrum, které by se zabývalo sociální a humanitární oblastí. Diecézní charita Brno proto zpracovává v současné době Projekt na vybudování

sítě dobrovolnických center na území jižní Moravy. Centra budou vybudována na třech úrovních, a to diecézní (= krajská), oblastní (= regionální) a farní (= obecní). Nebude to lehký úkol, protože Charita má dnes mnoho placených zaměstnanců, ale jen málo dobrovolných pracovníků. Ředitel Diecézní charity Brno, ing. Oldřich Haičman, se obrátil na dobrovolníky a na všechny, kdo by se do této práce chtěli zapojit, dopisem, z něhož citujeme:

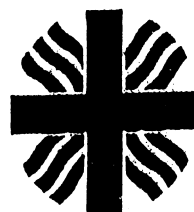
„Charita každému nabízí možnost zapojit se dobrovolně do pomoci bližním. Každý jistě nemá dar pomáhat bezdomovcům, drogově závislým nebo zanedbaným starým lidem. Ale každý může pomáhat takovým způsobem, na který mu stačí jeho síly, čas a možnosti.

Charitní práce potřebuje mnoho těch, kdo jí vyprošují požehnání, bez kterého není možné začít ani konat žádné dílo. Proto je třeba mnoha rukou k vyprošování milostí a modlitbě za celé charitní dílo.

Mnoho ochotných pomocných rukou se může dobrovolně zapojit do přímé pomoci potřebným lidem po boku odborných charitních pracovníků, kteří jsou zodpovědní za svěřené klienty, nebo pomoci organizovat práci dalších dobrovolníků, kteří nabídnou ruku k dílu tam, kde je právě potřeba.

Pro podporu Charity je užitečné seznámit se s její konkrétní činností a vydávat o ní svědectví mezi lidmi, kteří neměli možnost se s charitativní pomocí církve nikdy setkat.

Neméně důležitá je i pomoc finanční. Mnoho dobrovolníků se může zapojit do vyhledávání finančních a materiálních zdrojů, organizování sbírek nebo i do vyhledávání a oslovování dárců a sponzorů. Obracím se tedy na Vás na všechny s prosbou o pomoc při získávání a podpoře dobrovolných pracovníků, abychom mohli všichni společně naplňovat historické poslání Charity.“

Tolik tedy z dopisu ing. Haičmana. Myslíme, že je o čem přemýšlet. O dalším průběhu této akce vás budeme postupně informovat.

Kaďourkovi

Co se událo

z farní matriky

V prosinci a lednu si slíbili věrnost:

Drahošlav Svoboda a Hana

roz. Holasová

9. 12. 2000

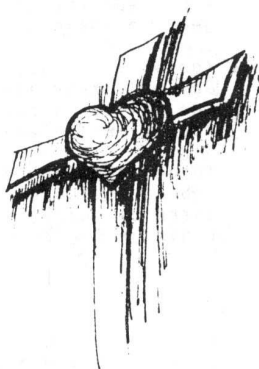

V prosinci a lednu byli pokřtěni:

Jiří Pavel Pomkla	16. 1. 2000
Daniel Petr Bureš	31. 10. 2000
Jiří Franěk	29. 8. 2000
Veronica Josefina Najvářková	29. 8. 2000
František Staňa	8. 11. 2000
Kristýna Uhrová	29. 11. 2000
Helena Marie Glombová	16. 10. 2000
Jana Sedlačková	21. 1. 2001
Petra Sedlačková	21. 1. 2001
Sára Sedlačková	21. 1. 2001

V prosinci a lednu se s námi rozloučili:

Heřman Hloska	79 let
Jaroslav Šenk	76 let
Helena Konečná	55 let
Vladislav Urbas	81 let
Anastázie Vokálová	90 let
Marie Kobylková	76 let
Jiří Zezula	(neuvedeno)
Karel Blahoudek	88 let
Hildegarda Chvalkovská	89 let
Milada Pěnkavová	86 let
Pavel Piňos	56 let
Zoltán Banda	56 let

Víkend pro snoubence

komunita Emmanuel

Rád bych se s vámi podělil o velikananánskou, několikanásobnou radost z víkendu 17. a 18. 2.

Z čeho můj jástot pramení?

Za první:

11 mladých párů, obyčejných děcek, se bez nátlaku (alespoň co je mi známo) rozhodlo, že se vezmou. To se dnes nevidí tak často.

Za druhé:

11 mladých párů zatoužilo pozvat Boha do svého vztahu, do svého manželství. A to už je dnes skoro rarita.

Za třetí:

11 mladých párů se před sebou a hlavně spolu modlilo. A to už je výjmečné i mezi křesťany.

A za čtvrté:

I my jsme u toho mohli být. I když věkem i stavem nepatříme mezi snoubence a tudíž nemůžeme být účastníky, tak nám bylo alespoň dopřáno cosi ze svých chatrných zkušeností a poznatků těm, kteří stojí před startem svátosti manželství, předat. Tímto předáváním nastává i pro nás, staré ženáče, ohromný užitek. Užitek z toho, že vlastní slova o tom, jak má manželství vypadat, nás znovu a znovu usvědčují v čem zaostáváme, z čeho našeho Pána vyháníme. A to je neocenitelná pomoc našemu manželství i naší víře.

A radost poslední:

Bůh po celou dobu tohoto pobytu žehnal, uzdravoval a posiloval. A tento proud milosti seslaný na účastníky neminul našťestí ani nás.

Za Emmanueláky

Anna a Radovan Voříšci

Pro bystré hlavy

Najdete v každé větě nějaké sportovní náčiní?

Děvčata o něčem diskutují.

Vymýšlejí nějakou lest na kluky.

Přichází však Jitčin kamarád Ivo.

Přináší dvě bagety čerstvě plněné šunkou.

Například Ivo je docela fajn kluk.

Nesmí čekat, a tak ho všichni s chutí kousnou.

Ivo popadne koště a brání se.

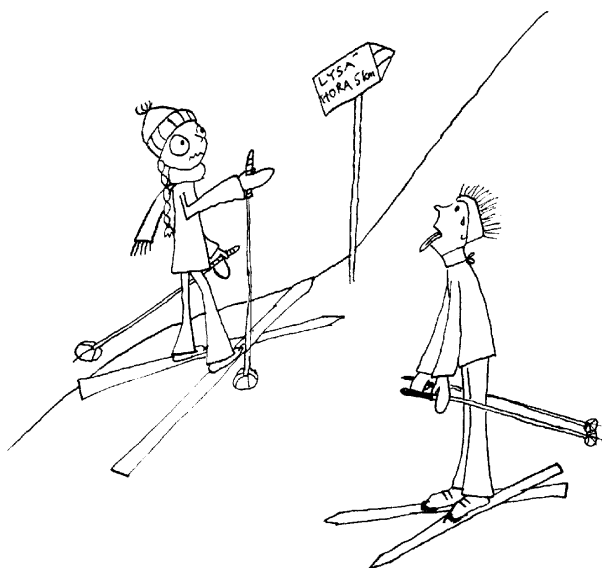
Jitka říká: nechápu klukovskou logiku.

Dáváme dobrý příklad i našim bratrům a nic nepomáhá.

Ivo prohlásil: „Ano, ano, bohužel,“ a odešel.

Pražmo 2000

Tento týden, zakončený skvělou silvestrovskou oslavou, v nás zanechal spoustu krásných zážitků a vzpomínek, jako například pití čaje hlavou dolů, „vébé“, dvoupatrový vlak, MAMALIGA, fotbal, ale taky třeba výlety na běžkách. Mezi nejlepšími byl (aspoň pro mě) výlet na Lysou horu a myslím, že stojí za to ho trochu přiblížit.

Ráno jsme se vzbudili a Čolek už běhal po faře a vybízel, ať rychle jdeme na snídani, že se jde na běžky. Tak jsme se vyhrabali ze spacáků a asi po hodině jsme se s MAMALIGOU (jídlo v podobě koule z kaše a sýra) vydali vzhůru k vrcholu Travný. Tam nakonec došla pouze jedna skupinka, protože druhá se nedaleko pod vrcholem odpojila a vydala na Lysou horu, údajně vzdálenou 8 km. To se ale brzy změnilo, protože po vyšplhání se do asi

desetakilometrového kopce jsme se dostali k rozcestníku, na němž stálo: *Lysá hora – 5 km*. Tato zpráva nás moc nepřekvapila, a tak jsme se vydali dál. Moc sněhu už pod našimi běžkami nezbývalo, proto se nedivte, že se na nás všichni kolemjdoucí dívali jak na blázny.

Na Lysou horu jsme se dostali při krásném západu Slunce. Malá hospůdka nám spravila náladu, kterou nám zkazila zima, a s odhodláním jsme se vydali na zpáteční 13,5 km dlouhou cestu. I když bylo na cestě víc kamení než sněhu a nikdo neviděl kvůli tmě na krok. Ale atmosféra byla skvělá, a tak nám cesta rychle uběhla. V údolí sice sníh skoro nebyl, ale poslední kilometr po silnici s běžkami na zádech určitě nikomu neuškodil.

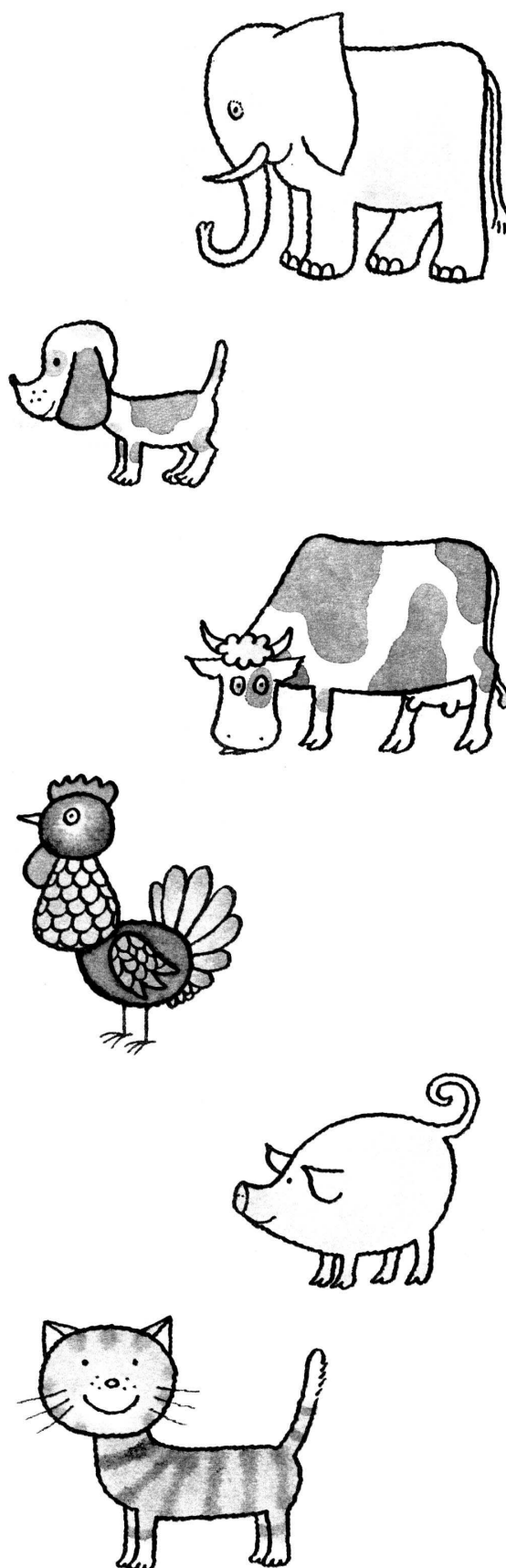
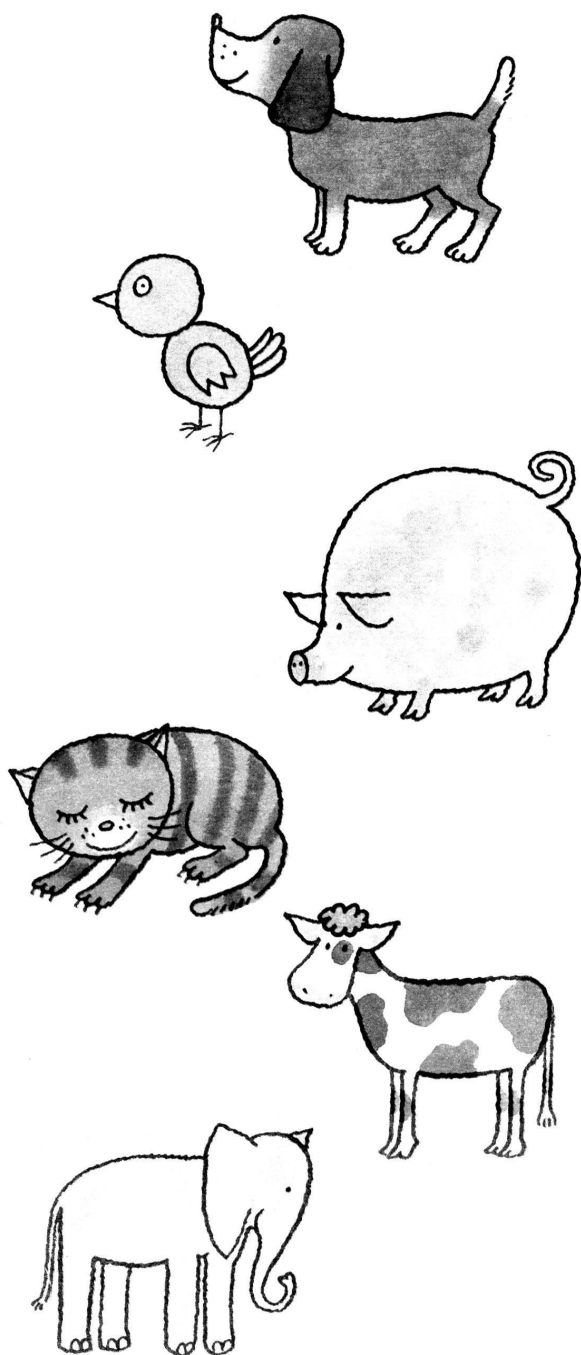

Všem se určitě výlet líbil, stejně jako celý Silvestr. Naučili jsme se na něm hodně nových věcí a poznali i nové holky a kluky (z běžek sice visely cáry, ale snad se jim to taky líbilo.)

Minehava

Pro nejmenší

Brzy bude jaro a zvířátkům se narodí mláděta. Které mládětko má nejbliže ke své mamince a které nejdál?

Příběh

Za pár dní začíná postní doba. Tak znovu nová předsevzetí, sebezápory . . . , anebo někdy stačí mít otevřené oči i srdce?

Nebe bylo zatažené šedivými mraky, drobně poprchávalo, ale dívčí smích zněl ulicí, jako by nebylo nepohody. Pod teplými kabáty děvčat byly skryty parádní šaty, stejně jako sluníčko se schovávalo za mračny.

„Je to moc prima film, Iveto,“ vyprávěla Lenka kamarádce. „Já se do toho kina taky už moc těším,“ sdělila Veronika. Pomyslela na své přípravy před zrcadlem, co dalo práce vybrat ty nejlepší šaty, ale chtěla být v kině hezká. Všechny holky se dívají na to, jak kdo chodí oblečený, ráda se před nimi dnes ukáže v nových šatech. „Máš na sobě zase tu květovanou halenku, Veroniko?“ zajímala se všetečná Zuzka. „Ne, mám něco nového,“ odsekla jí Veronika. Zuzka nejvíc sledovala, jak kdo chodí, ale dnes bude koukat. „Mně půjčila máma svou, úplně novou,“ snažila se jí ohromit Zuzka. Jako by ani nešly hlavně na film.

Po ulici šla velmi pomalu stará paní o holi. Každou chvíli si pokládala na zem tašku a oddechovala. Měly bychom jí pomoci, blesklo Veronice hlavou. Ale to bychom zmeškaly kino, říkal její „druhý“ hlas. Oba vnitřní hlasy v ní nějakou chvíli bojovaly. Holky se dál bavily o oblečení i o filmech. „Pojďte, pomůžeme té staré paní s taškou,“ pobídla je Veronika. Protáhly obličej: „Co blázníš, za chvíli začíná kino. Nestihly bychom to. Radši přidej.“ Veronika zaváhala. „Tak ahoj,“ řekla po krátkém, avšak usilovném vnitřním zápase. Holky jen zakroutily hlavou, zatímco Veronika už brala do ruky tašku staré paní a odcházely spolu opačným směrem. Najednou jí z jejího rozhodnutí bylo moc dobře. Rozzářené oči staré paní všechno vynahradily.

Jarka

